

at Lovforslaget's Bane vilde være aldeles ødelæggende for Skjelskør, idet det Meste af Byens Opland vilde blive draget til Slagelse eller Næstved. At raade God herpaa ved, som i den ovennævnte Adresse foreslaaet, at give Strækningen Slagelse—Fuglebjerg den nordligere, af Regjeringen forkastede Retning og samtidig med Forbindelsesbanen at anlægge en $2\frac{3}{4}$ Mile lang Sidebane, fra Skjelskør over Venslev til Fuglebjerg, lader sig allerede af militære Hensyn ikke gjøre. Paa den anden Side kan det ikke forsvares, samtidig med at man anlægger en Jernbane, der, hvorledes dens Retning saa bliver, altid vil være til Fordel for de Landdistrikter, den passerer, ganske at tilfidsætte Hensynet til Kjøbstaden: At Anlægget af Jernbanen ikke bliver aldeles ødelæggende for Skjelskør kan kun forhindres ved, at man inddrager Kjøbstaden under Jernbanenettet ved at anlægge en Sidebane fra Forbindelsesbanen til Skjelskør. Det forekommer Flertallet, at Nødsnødvendigheds-hensyn ligefrem paahyde, at dette sker, ligesom det endvidere formener, at Staten helt bør bære Udgiften ved denne Sidebane. Der kunde vel henvises til den almindelige Regel om, at Anlægget af lokale Baner for Statens Regning betinges af, at de interesserede Kommuner ere villige til at yde et nærmere bestemt Tilskud. Men Forholdet er her af en særlig Bestaffenhed. Der er ikke i det foreliggende Tilfælde, som naar der ellers forlanges Tilskud af Kommunerne, Tale om at anlægge en attraaet Lokalbane, men kun om at forhindre, at et ikke ønsket, men i det Heles Interesse foretaget Jernbanelæg bliver helt ødelæggende for Kjøbstaden. Havde Baneanlægget i det Hele eller Væsentlige tilfattet Befordringen af lokale Interesser, havde det været i sin Orden, at Byer og Amt havde maattet bidrage enhver sin Del, for at Baneanlægget overhovedet kunde komme i Stand. Men Forholdet er her det, at Forbindelsesbanen bliver anlagt, enten Skjelskør vil bidrage eller ikke. Frivillighedsmomentet med Hensyn til Tilskudets

Erlægning falder derved bort. Byen vilde, selv om den helst ønskede hele Jernbaneprojektet borte, for sin Bøjskøds Skyld være nødt til at bidrage til Sidebanen; den vilde endog kunne blive nødt til at betale det Bidrag til Sidebanen, der skulde falde Amtskommunen til Last, nemlig saafremt Amtsrådet vægrede sig ved at tilskyde samme. Det kan formentlig heller ikke ganske lades ude af Betragtning, at det ikke er usandsynligt, at Sidebanen af militære Hensyn senere kunde blive forlænget Syd paa, men Skjelskør og Amt vilde da, naar de havde maattet give Tilskud, have betalt for Staten.

Undertegnede Madsen er vel enig med Flertallet angaaende den fastslaaede Retning af Banen med Sidelinie til Skjelskør, men kan ikke tiltræde Flertallets Motivering af Skjelskør By's Fritagelse for Tilskud. Alle Banestrækninger have ved Siden af deres større eller mindre Betydning for Staten tillige lokal Interesse, og af Hensyn hertil er det neppe rigtigt, at adskillige endog mindre velhavende Egne give større Tilskud til nye Jernbaneanlæg, medens andre endog helbigt stillede Egne fritages herfor. En større Ensartethed med Hensyn til Reglerne for den Slags Tilskud er formentlig ønskelig. Dette vil kunne naas paa to Maader, enten som Regel at forlange Tilskud i de allerfleste Tilfælde af Hensyn til lokale Interesser, eller i Reglen at opgive disse Tilskud eller dog fremtidig væsentlig formindste dem. Da jeg finder det Sidste naturligt og rigtigt, er jeg i det foreliggende Tilfælde enig med Flertallet i, at det foreslaaede Jernbaneanlæg fuldføres uden Tilskud fra Skjelskør By og Omegn, hvortil kommer, at jeg i dette specielle Tilfælde ikke finder det rigtigt, at den mindre By Skjelskør skal give Tilskud, naar de større med den konkurrerende Byer, Slagelse og Næstved, intet Tilskud yde hverken til dette eller tidligere Jernbaneanlæg.